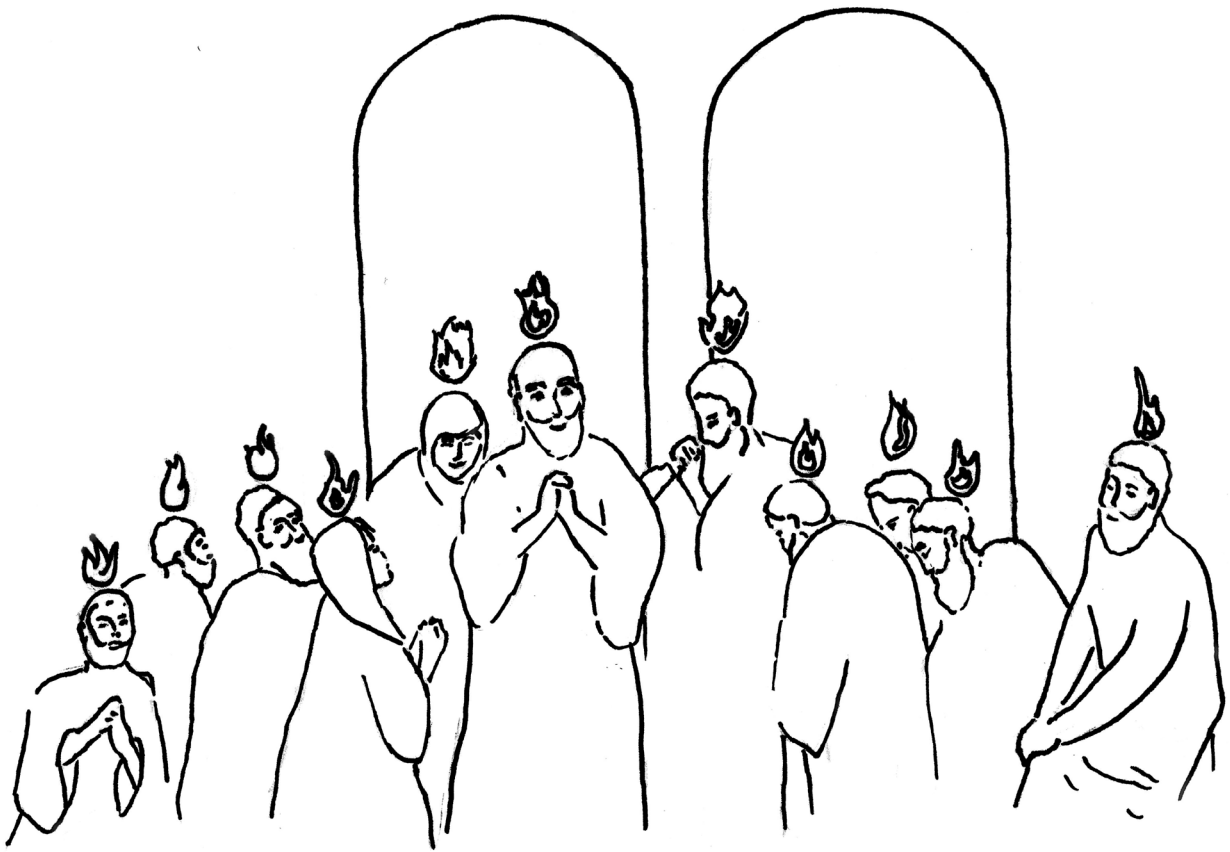

24 mei 2026

Gods Geest vraagt om eerbied

Hebreeën 12:18-29

Thema: Heilig vuur

Doel

De kinderen leren dat Gods Geest geloofszekerheid en geloofskracht geeft. Net als bij de apostelen komt Christus in je leven. Tegelijk merk je dat geloven diepe eerbied vraagt voor God. Zijn Geest is een heilig vuur, dat je ook kan verteren.

Toelichting

Pinksteren is de dag dat een vurig geloof zich meester maakte van de apostelen. Ze durfden te getuigen van Christus die hun zoveel had geleerd door zijn woorden en daden. Ze spraken zeker en krachtig. De Geest als motor van je geloof en inspiratie in je leven. Heel terecht! Gelovigen hebben een prachtige hoopvolle en liefdevolle boodschap, die uitzicht geeft op een heerlijk leven voor altijd.

Pinksteren betekent ook: De Geest is Gods vuur. Je moet heel eerbiedig geloven. Het draait om Gods werk, niet om jou. Als je Gods heiligheid (zijn grootheid) niet respecteert verandert de warmte en kracht van het geloof die Hij geeft in een vuur waaraan je je lelijk kunt branden. Houd daar rekening mee bij wat je zegt en doet in dienst van Christus.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Eerbied voor God

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis van de uitstorting van de Heilige Geest. Geweldig dat God Jezus' leerlingen aanraakt door wind en vuur. Ze geloven en durven ervan te vertellen. Ze leggen uit wat Jezus heeft gedaan, heel eerbiedig. Sommige mensen spotten met hen: ze zullen wel dronken zijn. Anderen vragen eerbiedig: wat wil God dat wij nu doen? Geloof in Jezus, laat je dopen en leef zoals God vraagt. Duizenden mensen doen dat. Een kerk vol nieuwe gelovigen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Niet met vuur spelen

Richtlijnen: Vertel en verhaaltje als inleiding over kinderen die onvoorzichtig omgaan met lucifers. Schets de gevolgen ervan. Bijvoorbeeld: er ontstaat brand in huis of in de natuur.

Op Pinksteren zijn de tekenen waarmee de Geest van God verschijnt wind en vuur. De apostelen krijgen door de Geest een sterk geloof en getuigen vurig van Jezus. Zo sterk als een storm. De kerk gaat groeien en bloeien dankzij de uitstorting van de Heilige Geest.

Hebreeën 12 noemt nog een betekenis. Gods Geest is een verterend vuur. Als mensen oneerbiedig of zelfs spottend de naam van God noemen kan het ook mis gaan. God is heilig, Hij laat niet met zich spotten. Zijn Geest brandt ook het verkeerde weg uit het leven van gelovigen. Gods Geest laat ongelovigen de gevolgen van hun ongelof merken. 'Onze God is een verterend vuur'.

God woont door zijn Geest in gelovigen. Dat geeft ons veel, maar vraagt ook veel: een leven volkomen voor Hem.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Heilig vuur

Richtlijnen: Het volk Israël mocht in de woestijn bij de berg Horeb de HEER ontmoeten (Exodus 19:10-25) en zijn woorden horen. Tegelijk moest Israël eerbiedig afstand houden van de berg vol donder en bliksem, omdat God erop neerdaalde. En het moest heilig leven.

Hebreeën verwijst naar deze gebeurtenis. 'God is een verterend vuur' (12:29) Een mooie uitleg van Pinksteren.

Gods Geest brengt heilig vuur. Apostelen durfden te getuigen van Christus, van zijn woorden en daden. De Geest gaf hun geloof en inspiratie. De Geest liet bij velen die het hoorden geloof ontstaan. De kerk groeide en bloeide.

Maar heilig Pinkstervuur betekent ook, dat God heilig is en het kwade niet verdraagt. Je moet eerbiedig en trouw geloven en aanvaarden dat God het verkeerde uit jouw leven wegbrandt. (bijv.: het bevroren/wegbranden van een wrat). Als je Gods heiligheid niet serieus neemt, is Gods Geest een vuur waaraan je je lelijk kunt branden.

Dus laat God door Jezus Christus de bron en motor zijn van wat je zegt en doet.

Extra bijbelgedeelte: Handelingen 2

Lees dit gedeelte eens met het oog op de eerbied van God de Vader en zijn Zoon, onze Verlosser. Hoe spreken de discipelen over Hem? Wat zetten ze centraal in hun getuigenis?

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

De heerlijkheid van God die de berg Sinaï laat roken en donderen.

Of de hemels vernieuwde stad Jeruzalem, vol met vreugde, engelen en bewoners, pronkend op de berg Sion?

Dat zijn de twee voorstellingen die hier tegenover elkaar gezet worden. Beide zijn een plek waar God in zijn heerlijkheid verschenen is. Om ons gedeelte echt goed aan te voelen moet je beide verhalen even lezen: Exodus 19:16-24, en Openbaring 21:1-4.

Dat is typisch voor Hebreeën. De schrijver vertelt zijn boodschap steeds in de taal van het Oude Testament. Want die kent elke vrome Jood door en door. Het is geloofstaal die toen verstaan werd, en ook nu nog goed te begrijpen is.

Vs.18vv Deze verzen beschrijven hoe eerbiedwaardig en beangstigend het was om dichtbij God te zijn, toen Hij zich aan Mozes en het volk openbaarde. Die openbaring van Gods macht heeft zoveel indruk gemaakt, dat het volk heeft gesmeekt God niet meer van dichtbij te hoeven mee te maken. Voortaan zal God via een ander - eerst Mozes, later anderen - tot het volk spreken. Want als je zo dicht bij de heilige God komt, raak je onder de indruk van je eigen onheiligheid en zonde, maar ook van zijn geweldige macht tegenover jouw zwakte en kwetsbaarheid. Zelfs Mozes zelf sidderde van angst!

Vs.22vv Maar wij leren God kennen door Jezus Christus. Dat wordt vergeleken met een hemelse versie van de jaarlijkse pelgrimstocht naar Jeruzalem, en dat is ronduit feestelijk. Je mag naar de stad van de levende God, en daar ga je heen met alle gelovigen om enthousiast het feest van Gods nabijheid te vieren. Wat een gezelschap: alle levende gelovigen, alle overleden gelovigen (de geesten die tot volmaaktheid zijn gekomen), en Jezus zelf!

Maar het gaat ook over God, de rechter van allen. Heb je dan toch weer reden om minstens zo bang te zijn als indertijd bij Mozes en de Sinaï? Nee, want het bloed van Jezus (verzoening!) spreekt er krachtiger dan het bloed van Abel (schuld!). Jezus heeft niet tevergeefs zijn leven gegeven, maar (met Johannes 3:16) opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar tot in eeuwigheid zal leven.

Met alle oorlogen van deze tijd gaan we misschien ook de term 'middelaar' weer beter begrijpen: Ja, er was een grote kloof tussen de mens en zijn zonde en zwakte aan de ene kant, en de heilige almachtige God aan de andere kant. Maar Jezus heeft door te bemiddelen die twee weer tot elkaar gebracht. Hij heeft wat er in de weg stond (de zonde) afgekocht, op voorwaarde dat iedereen die bij Hem hoort welkom is bij God. Jezus bidt het zo (Joh 17:24): 'Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij de grootheid zien die U Mij gegeven hebt omdat U Mij al liefhad voordat de wereld gegrondvest werd.'

Alle reden dus om eerbied te hebben voor God, en Hem met ontzag te naderen, maar met angst hoeft het nooit meer. Zie ernaar uit als een feest, iets dat Kerst en Pasen duizendmaal overstijgt: Een feest dat je viert met iedereen die nu in Hem gelooft, met de overleden gelovigen van alle tijden, met duizenden juichende engelen, en met Jezus en de Vader zelf!

Toch komt er ook een stevige waarschuwing. Maar niet vanwege je zonden, of vanwege de heiligheid van God. Het is een waarschuwing om Jezus niet af te wijzen. Want zonder Jezus is diezelfde ontmoeting onmogelijk. Wijs je Jezus af, dan wijs je zijn offer af. Wijs je zijn offer af, dan sta je voor God met het bloed van Abel (schuldig!), en zonder verzoening.

Vs. 25 God heeft door de hele geschiedenis heen profeten gestuurd met de uitnodiging je met God te laten verzoenen, Hem in je leven te laten. Maar het refrein van het Oude Testament is dat de mens ondanks die goede raad God afwijst: 'eenieder deed wat goed was in zijn eigen ogen.' Dat waren nog menselijke boodschappers. Jezus is als Zoon van God naar de aarde gekomen. Zijn boodschap naast je neerleggen is natuurlijk nog veel erger dan die van de profeten.

Geloof. Geloof is de hand waarmee je dat verschil maakt: Het aannemen van Jezus' offer. Het afrekenen met de schuld die aan onze handen kleeft.

Vs. 26v Bij Mozes en de Sinaï beefde de aarde. En het volk beefde mee! Maar de volgende keer is het niet een berg die beeft, maar hemel en aarde: Als de Heer terugkomt (Openbaring 21-22) wordt alles vernieuwd. God schept alles opnieuw.

Vs. 28v Maar dan zo sterk, zo definitief, dat het nooit meer zal wankelen. Onze eerbied en ontzag mogen blijven. Maar voorgoed zonder angst!

Auteur: KS

Liederen

Psalm 27: 1 en 7

Lied 687

(=Gezang 249 LvdK)

Gezang 259 LvdK

Lied 683

't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest

Op toonhoogte 445

Door de kracht

Hemelhoog 222

Ik moet weggaan

Hemelhoog 231

Vlammetjes

Hemelhoog 237

Wees niet bedroefd

Hemelhoog 240

Zeg het voort

Hemelhoog 696

Elk oog zal Hem zien als Hij komt

Hemelhoog 720

Ied're dag, ieder uur

Op Toonhoogte 443

Vul mij met Uw Geest

Op Toonhoogte 448

Vuur uit de hemel

Op Toonhoogte 449

O Heilige Geest

Op Toonhoogte 447

Auteur: PZ

Eerbied voor God

Inleiding

Het is feest in Jeruzalem. Het Pinksterfeest. Vanuit het hele land zijn de mensen naar Jeruzalem gekomen. Zelfs Israëlieten die in een ander land wonen. Zij komen ook naar het Pinksterfeest. Iedereen gaat naar de tempel om te bidden en offers te brengen aan de Here God.

Bijbelverhaal

De discipelen zijn bij elkaar in een huis. Ze wachten samen ergens op. Tien dagen geleden is de Here Jezus naar de hemel gegaan. Hij heeft gezegd dat Hij hun de Heilige Geest zal sturen. Daar wachten ze nu op. Terwijl ze met elkaar aan het praten zijn, gebeurt er plotseling iets vreemds! Het begint vreselijk hard te waaien binnen, in het huis. Althans, zo klinkt het. Maar het gekke is, er is geen wind. De deuren waaien niet dicht. Zo horen alleen het geluid van de wind! De discipelen kijken elkaar verbaasd aan. Wat zou dit zijn?

Opeens verschijnen er boven hun hoofd een soort vlammetjes. Het zijn geen echte, maar ze lijken erop. De discipelen voelen zich ineens heel gelukkig en blij! Ze willen met iedereen over de Here Jezus praten! En wat Hij voor hen heeft gedaan!

Wat is er gebeurd? De Heilige Geest is in hun hart gekomen. De Heilige Geest kun je niet zien, hè, maar je kunt Hem wel voelen in je hart.

De discipelen voelen zich zo ontzettend blij! Ze lopen het huis uit. De mensen op straat kijken hen verbaasd aan. De discipelen danken de Here God. Ze danken Hem dat Hij van hen houdt. En ze vertellen aan iedereen over de grote wonderen van de Here Jezus. Maar dan gebeurt er weer iets wonderlijks. Als de discipelen over de Here God praten en vertellen dat Hij is gestorven voor hun verkeerde dingen, praten ze allemaal in een andere taal.

De mensen die het horen zijn verbaasd! Hoe kan het dat zij de discipelen horen in hun eigen taal? Bijzonder hè! Dat doet de Heilige Geest. Hij laat hen in andere talen praten.

Sommige mensen vinden het heel raar wat er gebeurt. En ze zeggen nare en lelijke dingen tegen de discipelen. 'Jullie hebben gewoon te veel wijn gedronken. Jullie zijn vast dronken'.

Maar gelukkig zijn er heel veel mensen die er blij van worden, wat de discipelen vertellen! Zij willen ook net als de discipelen bij Jezus horen!

Petrus ziet wat er gebeurt en zegt:

'Luister mensen. Wij zijn niet dronken. De Heilige Geest is in ons hart gekomen. En Hij is gestuurd door de Here Jezus. Zodat jullie over Hem horen.'

Zo vertelt Petrus verder over de grote dingen die de Here Jezus heeft gedaan!

De mensen zijn er stil van. Ze vragen eerbiedig wat ze moeten doen om bij Jezus te horen.

En Petrus zegt: 'Geloof dat Jezus voor jouw verkeerde dingen is gestorven. Geloof dat Hij de Zoon van God is. Geloof dat Hij jouw Vader in de hemel wil zijn. En laat je dopen. Leef zoals God dat van je vraagt in de Bijbel. Duizenden mensen doen dat die dag! En zo ontstaat er een kerk vol met nieuwe mensen die in de Here God geloven!'

Auteur: RS

Niet met vuur spelen

Neem een bijbel mee en leg die centraal in de kring.
Neem ter ondersteuning een envelop mee die eraan herinnert dat de tekst in een brief werd geschreven.
Zie vorige week.

Inleidend

- Wie van jullie heeft wel eens een vuurkorf gezien waarin met kleine kooltjes een gezellig vuur wordt gemaakt?
- Wie van jullie heeft weleens een brand gezien in een natuurgebied? Is er verschil, denk je?

- *Rondom een vuurtje zitten op een mooie zomeravond maakt de avond extra gezellig. Er wordt iets gegeten of gedronken. Mensen praten en lachen samen. Het vuur kan geen kwaad. De korf zorgt ervoor dat het vuur niemand bang maakt. De kooltjes branden zachtjes op, geven warmte en maken blij.*
- *Stel je voor dat die brandende kooltjes uit de korf op een veld in de natuur worden gegooid. Er is een grote kans dat het vuur dan droog gras, dorre takjes en bladeren, misschien wel bomen aansteekt, zodat die ook gaan branden. Je kunt je voorstellen dat het vuur in een mum van tijd groter wordt. Het is niet veilig om daar in de buurt te zijn. Absoluut niet gezellig, want vuur is niet om mee te spelen!*

Pinksteren

Op deze Pinksterzondag gaat het ook over vuur. In de kerk hebben we het over wat bijna tweeduizend jaar geleden in Jeruzalem gebeurde. Pak de bijbel en lees uit Handelingen 2:1-3.

Er viel die dag wat te horen en te zien.

De vrienden van Jezus missen hun Meester en zijn bij elkaar in een zaal in Jeruzalem. Plotseling gebeurt er iets bijzonders. Er klinkt een geluid als een opstekende storm. Op de hoofden van die vrienden zien anderen kleine vuurtongen. Staan ze in brand? Het lijkt er op maar het

betekent iets anders. Dat vuur komt hier als vlammetjes uit de hemel naar mensen op aarde. Wat ze betekenen? Zó laat de Here Jezus vanuit de hemel zien dat Hij zijn vrienden op aarde niet alleen laat. Via die vuurtongetjes laat Hij zien dat zijn heilige Geest voortaan bij hen zal zijn. Die maakt hun hart en denken vol van geloof in Jezus Christus de Heer. Het vuur en de wind laten dat zien en horen.

Zullen we voor ik verder vertel daarover zingen? 't Is feest vandaag, 't is pinksterfeest (een lied van Hanna Lam uit de bundel Op toonhoogte. Couplet 1 en 2.

Pak de envelop waarin denkbeeldig de brief van de onbekende schrijver zit en herinner de kinderen aan vorige week; 'Weet je nog?'

In gedachten gaan we naar de kleine kamer waar de onbekende schrijver wil gaan schrijven op een nieuw stuk perkament. Hij gaat nieuwe woorden schrijven aan de gelovigen ver weg die het niet makkelijk hebben. Ze hebben bemoediging nodig. Voor hij zijn schrijfstift in de inkt doopt praat de schrijver eerst met God over waar het in dit deel van de brief over zal gaan. Wat hebben de gelo-

vigen nodig? Na zijn gebed doopt hij de stift in de inkt en schrijft: 'Lieve zussen en broers die geloven in Jezus de Heer. Ik herinner jullie aan iets dat jullie voorouders lang geleden meemaakten toen ze vanuit Egypte naar een nieuw land reisden. (In onze Bijbel staat dat in één van de eerste boeken). Die voorouders moesten dwars door een hete woestijn. Daar zagen ze hoge, ruige bergen om zich heen. Een nieuw landschap. De kinderen keken hun ogen uit. Reisleader Mozes vertelde hun dat ze daar voor een tijdje hun tenten konden opzetten en rust nemen. En ...vertelde hij ook: 'Vandaag en morgen moeten jullie je kleren wassen. Zorg ervoor dat je op de derde dag klaar staat met schone kleren. Die dag zal de Heer onze God vanaf de top van de berg Sinai tot ons spreken. Wees daar klaar voor en let op dat je die speciale berg niet beklimt of aanraakt. Ook de dieren niet. Houd afstand! Mensen kijken elkaar aan. Huh? Gaat die onbekende God die hen op reis liet gaan nu tegen hen spreken? Op de derde dag staat iedereen klaar bij zijn tent. Vaders en moeders houden hun kleine kinderen aan de hand. Dieren staan vastgebonden bij de tenten. Plotseling barst er een heftig onweer los. Boven hen rollen zware donderslagen door de lucht. Kinderen knijpen hun ogen dicht als ze felle bliksemschichten als strepen van vuur boven zich zien. Ze duiken bang weg achter hun ouders. Ook de ouders kijken elkaar angstig aan. Is dit wat Mozes bedoelde? Boven één van de bergtoppen hangt

een donkere wolk. Mozes wenkt de mensen om naar de voet van die berg te lopen. Iedereen houdt afstand, want dicht bij die berg komen is gevaarlijk. De berg begint te trillen als bij een aardbeving. Boven op de top is een vuur te zien waar rook vanaf komt. Dan klinkt het geluid van een ramshoorn. Dat klinkt als een trompet. De mensen doen hun hoofd omhoog maar worden er niet blij van. De HEER vraagt Mozes de berg op te klimmen. De mensen blijven op afstand. Als Mozes na een poosje terugkomt, loopt een aantal mensen meteen naar hem toe: 'Mozes, wij vinden dit te eng! Wij en onze kinderen worden heel bang van wat hier gebeurt. Wij durven dit niet langer mee te maken. Wil jij alsjeblieft verder praten met God? Dit is te veel voor ons.' Mozes knikt dat hij dat begrijpt. De schrijver schrijft: 'Dit lieve mensen, gebeurde lang geleden toen jullie voorouders in de woestijn waren. Jullie hebben het zelf van jullie opa's en oma's gehoord. Dicht bij die onbekende God komen maakte iedereen bang. Dat lieten ze liever aan Mozes over.'

Niet langer bang

'Maar... lieve zussen en broers, er gingen honderden jaren voorbij. God heeft een plan met de mensen op aarde. Dat plan gaat door. Ook vandaag. Wij zijn in onze tijd ook op reis. Daarover schrijf ik jullie in deze brief. Onze bestemming is net als voor onze voorouders een nieuw land. Onze reis gaat niet naar de berg Sinaï maar naar de stad van God, een nieuw Jeruzalem dat uit de hemel neerdaalt. God zelf is daar aanwezig en duizenden engelen zorgen er voor vreugde. Allen die geloven in Jezus Christus de Heer zijn daar welkom. Niemand hoeft daar meer bang te zijn voor de levende God. Jezus Christus heeft daar zelf voor gezorgd toen Hij stierf aan het kruis. Door zijn dood zorgde Hij ervoor dat kwaad ons niet blijvend vuil maakt. Jezus zorgde voor vergeving van het niet-goede en kwaad in ons leven. Hij vergeeft het zodat wij net als onze voorvaders 'schoon' gewassen klaar staan om met Jezus te kunnen meereizen naar de stad van de hemelse vreugde. Hij gaat, net als Mozes, voorop, neemt hen die Hem vertrouwen mee en zegt, aan het einde van die reis door het leven, tegen zijn Vader: 'Vader, dit zijn de mensenkinderen die bij Mij horen. Uw reddingsplan van liefde heeft daarvoor gezorgd. Hier zijn ze, om voor altijd bij ons te blijven.'

'Lieve zussen en broers, dit is het plan van onze goede God. Jezus Christus zelf nodigt ons uit om in vertrouwen op Hem, de weg door het leven te gaan. Hij heeft ons lief en wil niets liever dan samen met ons de Godsstad bereiken. Neem dat serieus en ga die weg met Jezus de Heer. Hij kent die weg en zijn Heilige Geest helpt om de goede richting te vinden. Vertrouw erop dat Hij jullie naar het nieuwe Jeruzalem brengt. Bid of Hij jou elke dag helpt daaraan te denken.

Dan legt de schrijver zijn stift neer en dankt God voor de woorden die geschreven zijn.

Laten ze de ontvangers bemoedigen Heer. Dat vraag ik U. Amen.

Zing een lied ter afronding van deze vertelling de laatste twee coupletten van het eerdergenoemde lied van Hanna Lam uit Op toonhoogte.

Om over na te praten.

Deze brief werd al die tijd voor ons bewaard. De bijna tweeduizend jaar oude woorden laten nog steeds de waarheid horen:

Wat is de betekenis van vuur in deze geschiedenissen, denken jullie?

Misschien is het belangrijkst dat God laat zien dat Hij anders is. Vuur betekent; Let op, houd afstand, en heb eerbied.

Deze brief werd geschreven voor gelovigen die in de landen buiten Israël woonden. Er was nog geen Bijbel dus een brief was een belangrijke hulp bij geloven. Die brief is ook voor ons nog steeds van belang. Wat is voor jou belangrijk om te onthouden uit deze brief?

Auteur: JHP

Heilig vuur

Vandaag vieren we Pinksteren. We staan stil bij de dag, dat God zijn Heilige Geest gaf aan de mensen op aarde. Gods Zoon, Jezus, was niet langer bij de mensen op de aarde. De leerlingen hadden gezien hoe Hij naar de hemel was gegaan. Maar God beloofde, dat Hij hen niet alleen zou laten. Hij zou zijn Geest geven. Dat gebeurde op de eerste Pinksterdag.

Misschien herken je het wel, bijvoorbeeld uit de liederen die in jullie kerk worden gezongen; Gods Geest wordt vaak vergeleken met vuur. We zingen dan bijvoorbeeld, of God ons wil vullen met zijn vuur. En als je het verhaal van Pinksteren kent, dan weet je ook dat Gods Geest zichtbaar werd, alsof de leerlingen een vlam op hun hoofd hadden.

Het was Pinksteren, en er gebeurden bijzondere dingen. Er klonk geluid, alsof het hard waaide. Het leek alsof er vlammen waren op de hoofden van de leerlingen. Iedereen die in Jeruzalem was, waar hij ook vandaan kwam en welke taal hij ook sprak, kon het woord van God dat de leerlingen vertelden, verstaan. Maar vooral ook: de leerlingen vertelden vrijuit, zonder terughoudendheid, heel vurig over de liefde van God voor deze wereld. Pinksteren en vuur – ze horen bij elkaar.

Maar al veel eerder in de geschiedenis van het volk Israël liet God zich zien in vuur. Misschien ken je het verhaal van Mozes en de brandende braamstruik. Die struik leek in brand te staan, maar werd niet door het vuur verteerd. Vanuit dat vuur sprak God tegen Mozes. Voor Mozes was dit een grote, indrukwekkende gebeurtenis. Hij stond op heilige grond, een plaats waar God aan hem verscheen. Maar alleen hij had het gezien en gehoord.

Wat later, toen het volk Israël door de woestijn trok op weg naar het beloofde land, verscheen God opnieuw in vuur. Maar nu voor het hele volk! Het was bij de berg Horeb. Daar zou het volk God ontmoeten. God had het al aan Mozes aangekondigd. Het volk moest voorbereid zijn. Iedereen moest zorgen dat hij schoon was, dat de kleren gewassen waren. En niemand mocht dicht bij de berg komen, waarop God zou verschijnen. Ik denk dat de mensen nieuwsgierig geweest zullen zijn. En vast ook wel gespannen. God zou bij hen komen, en zijn woorden, zijn wet, aan hen laten horen. Wat denk jij, wat zouden de mensen hebben verwacht? Een mooie, feestelijke dag misschien wel, waarop ze zouden vieren dat God bij hen was.

En wat gebeurde er op die dag? Het was angstaanjagend! God kwam met vuur, met bliksem en donder, met donkere wolken en veel lawaai. God waarschuwde dat wie te dicht bij de berg zou komen, zou sterven. Zelfs als het een dier was, dat niets van dit alles begreep.

Het volk Israël schrok geweldig van alles wat er gebeurde. In de Bijbel staat zelfs dat ze sidderden van angst. Het was helemaal niet feestelijk, het was eng, dreigend en spannend. Is dit nu hun God, op wie ze moeten vertrouwen, van wie ze moeten houden?

God de Heilige Geest. Hij wordt vaak vergeleken met vuur. Vuur kan heel fijn zijn, heel mooi en gezellig. Denk maar aan de open haard bij opa en oma. Of het kampvuur in de zomer op de camping. Het brengt gezelligheid mee. Met elkaar zit je om zo'n vuur heen, het geeft warmte en je kan eindeloos naar die bewegende vlammetjes blijven kijken. Heerlijk!

Maar datzelfde vuur kan ook verschrikkelijk worden! Angstaanjagend, als er een brand uitbreekt in een huis of in het bos. Als mensen niet weten, hoe snel ze zich uit de voeten moeten maken, omdat het vuur gevaarlijk is. Als het je thuis, je spullen of misschien wel de mensen van wie je houdt, beschadigt.

Zo is het ook met de Heilige Geest.

Wat fijn, dat God de mensen op aarde niet alleen heeft gelaten! Wat heerlijk, dat Hij zijn Heilige Geest heeft gegeven. Die Heilige Geest is als een heilig vuur in zijn leerlingen, en ook in ons. De leerlingen wilden en durfden alles over Jezus te vertellen tegen iedereen die het maar wilde horen. Het heilige vuur stak andere mensen aan, de kerk groeide, mensen waren enthousiast. Het werk van de Heilige Geest was écht 'aanstekelijk'! Zo is het nu nog. Gods Heilige Geest wil ook jou 'in vuur en vlam' zetten voor God. Zodat je niets liever wilt dan over Jezus liefde vertellen. Zodat je enthousiast bent over wat Jezus voor ons heeft gedaan. Zodat ook jij andere mensen kunt aansteken met jouw enthousiasme en blijdschap. Maar het vuur van Gods Heilige Geest heeft óók die andere kant. Net als écht vuur. Echt vuur is mooi, is gezellig, maar je moet er ook voorzichtig mee zijn. Als je weet van voor schade vuur kan aanrichten, heb je er respect voor en denk je goed na wat je doet. Zo is het ook met het heilige vuur van de Geest. Ook daar moet je niet slordig mee omgaan. Ook daar moet je respect voor hebben, en voorzichtig mee zijn. Hoe dan? Door te doen wat God van ons vraagt. Door geen verkeerde dingen toe te laten in je leven. Door trouw te zijn en eerbiedig, als het gaat om God en zijn Woord.

Met vuur kun je dingen verbranden die je kwijt wilt, bijvoorbeeld afval. Zo is ook het vuur van Gods Geest. Het brandt dingen weg, die niet goed zijn in ons leven. Zo wil God met het vuur van zijn Heilige Geest ons leven zuiveren, schoon maken van verkeerde dingen. Maar vergeet niet: met datzelfde Pinkstervuur wil Hij jou aansteken met zijn liefde en enthousiasme, om met heilig vuur zijn liefde te laten zien aan de mensen om je heen!

Auteur: MvdB